

TheMarker

מגזין העסקים של ישראל

50

**מקומות העבודה
המבוקשים ביותר**

בשיתוף עם BDI עמ' 126

פרויקט השקעות

לא רק אירופה: כבר
אי אפשר להתעלם, כללי
המשחק בשוק השתנו
פנחס לנדאו

עמ' 158

6 מניות בפניצמה
עמי גינזבורג

עמ' 174

למה למשקיעים
יש עודף ביטחון עצמי
אפרת נוימן

עמ' 198

כמה זמן לוקח למכור
דירה. ניתוח שוק הנדל"ן
הלוהט אריק מירובסקי

עמ' 202

בתוקף עד 2015

זמון עבר

איך אתה מגדיר את עצמך?

"מעצב תעשייתי צעיר. בשנה החולפת סיימתי לימודי תואר ראשון בעיצוב תעשייתי בבצלאל. יחד עם אשתי לעתיד וחבר טוב הקמנו את ביקורי דיזיין, סטודיו לעיצוב ריהוט. חברי הראשון שעשינו היה להציג בשבוע העיצוב במילנו, בתערוכת הריהוט בסלון סטליטה - אוור שמועד למעצבים צעירים. היתה התעניינות, נהנינו, ועכשיו אנחנו ממתנים לתור צאות ומנסים לשמור על קסם עם חברות שהביעו עניין. בעצם אנחנו עובדים עכשיו בחיפוש עבודה".

מה הכי חשוב לך בקריירה?

"הכי חשוב לי להתפרנס. גם ההצלחה מאוד חשובה לי. היא תימרד לא רק בכסף אלא גם בפרסום ובהכרה שהסטודיו יקבל".

עד כמה אתה אוסטימי בחום לעתיד הכלכלי שלך?

"מידת האופטימיות גבוהה. לפי הנתונים בשטח עדיין קשה לדעת, כי אנחנו בהתחלה. כרגע אני לא חושב במונחים של כסף אלא מעוניין לראות שהסטודיו מקבל עבודה ומצליח. מעניין אותנו תחום הריהוט, שלא הרבה בתי סטודיו מתעסקים בו בארץ, ולכן אנחנו מנסים לפתח קשרים גם עם חברות בחו"ל".

מה החשש הכי גדול שלך?

"שלא נצליח להשיג עבודה וניאלץ לחשוב על דברים אחרים. הסוּט הכי גרוע הוא לא לעבוד בעיצוב. אבל אני אופטימי ולא מסתכל על הצד השלילי".

האם הבחירה בתחום העיצוב התעשייתי היתה מבעית לך?

"תמיד היתה לי נגיעה בתחום היצירתי. סבתא שלי היתה ראש מחלקת קרמיקה בבצלאל ובתור ילד נתשפתתי לתחום בבית המלאכה שלה. אחרי הטיוול במורח תיכנתתי להתחיל ללמוד ונפתח שלב ההתלבטויות".

ואז נרשמתי לבצלאל...

"האמת שלא. אחרי הטיוול במורח התלבטתי בין תחומים כמו ביולוגיה והנדסה, מקצוע יותר מסודר שיהיה טוב לקורות החיים, אבל בסוף החלטתי ללמוד צילום, תחום שתמיד עניין אותי. מה שהכריע את הכף היה הרצון לא לקפוץ מהר מדי להכרעה. אז קיבלתי החלטה זמנית לטווח הקצר, מין פתרון ביניים של משהו שאני אוהב לעשות, מתוך מחשבה שלמסע ארץ להתכוון יותר טוב. אחרי שנת לימודים ראיתי שהצילום אמנם מעניין אבל היה חסר לי משהו יותר פיסית, יותר תלת ממדי. חיפשתי משהו פיסולי, עם נגיעה בידיים, כמו עיצוב תעשייתי".

אז נרשמתי לבצלאל...

"לא התקבלתי לבצלאל. במקום זה התחלתי ללמוד במכללת הרסה עיצוב תעשייתי. כעבור שנה החלטתי שמאחר שהלימודים במכללה לא מעניקים תואר, ומאחר שזה חשוב לי, אני אנסה להתקבל שוב לבצלאל, והפעם הצלחתי. אלא ששוב נאלצתי להתחיל מהשנה הראשונה. הבנתי שאבד עוד שנה וקבלת ההחלטה היתה תהליך קשה. התייעצתי עם הרבה אנשים. הרעות היו חלוקות, ולכן בסופו של דבר החלטתי בעצמי".

ובסיום הלימודים היו לך התלבטויות?

"התלבטתי אם ללכת לכיוון עצמאי או להיות שכיר. להיות שכיר בתחומי העיצוב מקנה סוג של שקט נפשי, ומשכורת מובטחת. מצד שני, להיות עצמאי, עם כל הארעיות שבכך, מאפשר חופש יצירתי ונאמנות לערכים העיצוביים שאהב מאמין בהם".

האם אתה מרוצה מהבחירה שלך?

"מרוצה בחלט. אני מאוד נהנה להתעסק בעיצוב. זה גם מקצוע וגם תחביב ואני מעדיף את זה על תחומים אחרים, למרות שעיצוב תעשייתי בארץ הוא תחום שקשה יותר להרוויח בו מאשר בתחומים כמו הנדסה למשל".

מה תאמר לסטודנטים שמתקשים לבחור מסלול לימודים?

"תוכרו שקשה לדעת מראש. גם אני לא ידעתי מה לבחור, ודברים יכולים להשתנות. ההמלצה היא לנסות בצורה כלשהי. אפשר להתעניין במקצוע מבחון, אבל אתם חייבים להתחיל ללמוד כדי לראות אם זה מתאים לכם או לא".

הלימודים עזרו לך להתמקד?

"כשהגעתי לעיצוב תעשייתי לא ידעתי בעצם מה זה. בשנה א' יש קורס שנקרא מבנה תפקודי-צורה והוא עזר לי להבין שעיצוב תעשייתי באמת מעניין אותי, למרות שהוא עצמו לא מתמקד בו אלא מלמד את כל המונחים הכי בסיסיים. ככל שהתקדמתי בלימודים התקונתי למה שאני יותר מוכשר בו".

כרטיס עובד
רן אמיתי, 29
בוגר עיצוב
תעשייתי
בבצלאל

ארזן מגיד

תצלום: איליה מלויקוב

מלחמת העצמאות

האסיתי גמר ללמוד ומיד הקים
מדיון לעיצוב ריהוט. על הבחירות,
הפניות והפחדים של תחילת הדרך

